

Preporođeni svaki dan

Zbog činjenice da sve više ljudi smatra Božić jednim velikim slavljem među mnogima, više raskošnim nego svetim, treba da se vratimo na neke tematske aspekte ovog događaja, koji je svetsku istoriju podelio na dva dela: deo pre i deo posle. (...)

Postoji ogroman nesklad između rođenja moćnog čoveka, koji je drevni svet sanjao i ostvario, i nejasnog, neprimećenog Isusovog rođenja; kontrast koji od početka karakteriše beskrajnu originalnost Hrista-kralja rođenog od siromašne žene, u štali.

Početak njegove revolucije ne uključuje ponos, nego poniznost da podigne decu Božiju na nebo, počevši od onih koji su jeli i spavali na zemlji: od robova, nezaposlenih, stranaca. (...) **Sa ovim detetom se rađa sloboda i ljubav:** njegova sloboda je sloboda ljubavi. Ovo je ogromno otkriće.

Univerzalna ljubav koju je Isus poučavao ima za cilj da rasprši sistem koegzistencije koji se uglavnom sastoji od političke arogancije, zloupotrebe ovlašćenja, dokonog zelenštva, prezira prema radu, degradacije žena, toksične zavisti.

Život u miru bi nam omogućio da svaki dan bude Božić.

To je Hristova revolucija: da nas stalno preporuđa protiv prokletstva smrti. Stoga je najveća zapovest voleti čoveka; što je kao voleti Boga. Voleti druge do te mere da se dâ život za njih.

(Idino Đordani u Città Nuova, 1974, br. 24)